

URUNK MEGKERESZTELKEDÉSE

1-4 oldal

Olv.: Iz 42,1-4.6-7 – 1Jn 5,1-9 – Mk 1,7-11

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL***Szentmise bevezetése***

Kedves testvérek! Urunk megkeresztelkedésének ünnepe van ma. Mi is meghívást kaptunk, hogy a keresztségben újjászületve az ég polgáraiként éljük az életünket. Tegnap tudatosítottuk magunkban, hogy mit jelent az, hogy az ember a föld szülötte és az ég polgára. Ma ezen az ünnepen az ég polgárai ünnepelnek, kérjük a Jóisten kegyelmét, hogy úgy tudjunk élni ebben a világban, mint az Isten országának a polgárai.

Szentbeszéd

Kedves testvérek! Nagyon sajnálom, hogy tegnap annak ellenére, hogy parancsolt ünnep volt, ahogy meghirdették a Püspöki Kar tagjai, az Egyházunk vezetői, nagyon kevesen voltunk itt a szentmisén és kevesen gondolhattuk végig az új lehetőségünket. Mert az ember több mint a föld szülötte, az embernek égi polgárjoga is van, az ember meghívást nyert a megváltás eredményeképpen, hogy az ég polgára legyen.

Kevésszer gondolunk arra, hogy mekkora veszteség, ha az ember megelégszik azzal, hogy a föld szülötteként élje az életét. Hiszen a földi ember, akinek nincs Istene, aki a maga földi életét éli, sötétbe borítja a világot, elsötétül az a világ, amelyben az Isten nélküli ember él, mert ez az ember magának él.

Pontosan ezért olyan felszabadító a számunkra ha élünk ezzel a lehetőséggel, hogy valóban az ég polgáraiként éljük, megváltott emberként éljük az életünket, ami egyszerűen azt jelenti, hogy az ember onnan felülről hozza az élet ajándékát. Istenben újjászületett ember az ég polgára, aki nem magának él, hanem másokért él, a világért vállal felelősséget, a teremtett világért, amit az Isten a kezébe adott, és az emberi életért vállal felelősséget, ami szintén ajándék.

Ez az Istenben újjászületett ember a példát a Megváltótól veszi, aki szereti az embert. És akit szeretünk, azzal összetartozunk, akit szeretünk, azt elfogadjuk, akit elfogadunk, azzal összetartozunk, és akit elfogadunk és akivel közös a sorsunk, azért az életünkben minden áldozatot szívesen és örömmel hozunk. Mert önmagában már az is öröm, hogy megkülönböztetett találékonysággal élünk azért, akit szeretünk, akivel összetartozunk, akivel egy a sorsunk. Ez az Istenben született ember világa, ez az új világ, az Isten országa.

Jézus ezzel kezdte a működését, és a mai ünnep éppen ezt a csodálatos kezdést idézi föl, hogy Isten országa polgáraiként, Istenben újjászületett emberként élhetjük a mindennapjainkat. Erről nem mondhat le az ember. és a bűn pontosan ezt jelentette, az ember csak a földi életet választotta. Micsoda beszűkülése ez a mi emberi gondolkodásunknak és az emberi lehetőségeinknek. És micsoda kitérülés, micsoda új perspektíva, akár még azt is mondhatnám, hogy transzcendens lehetőség, ha az ember valóban megváltott emberként éli a mindennapjait.

Ma nem tudok többet mondani erről a tegnap végiggondolt misztériumról, ma mindenképpen előre tekintünk. A nyugati kereszténységben a megváltott világ beteljesedett lehetőségét mi Karácsonykor ünnepeljük, a keleti világ ma is január 6-án, Epifánia ünnepén, Urunk megjelenésének az ünnepén elmélkedik arról a titokról, mit jelent, hogy az Isten értünk emberré lett és beteljesíti az ember várakozását. Egyébként évszázadokon keresztül a Karácsonyt, illetve nem is jó a szó, Jézus születését Epifániaként, az Isten megjelenésének a titkaként ünnepelte a keresztény világ, csak akkor, amikor a nyugati kereszténység a keleti keresztény testvéreinknek mintegy hatására és ajándékaképpen tudatosította magában a megváltásnak az ajándékát, akkor egy új ünnepként, decemberben. A Gergely-naptár miatt van ez az egész.

Ünnepeltünk tehát, a tegnapi nappal az adventi idő, a szent várakozási idő után a világ keresztényeinek egy része Karácsonykor, a másik része pedig – Vízkereszt ünnepén, ahogy mi magyarok mondjuk – Epifánia ünnepén szembesül a titokkal, mit jelent az, hogy Isten értünk emberré lett, mit jelent ez az ajándék a számunkra. Ez az Isten országának a tagságát jelenti, ég és a föld összetartozik, vége van a megváltással annak az időnek, amikor az ember az eget meg a földet elválasztotta egymástól és a föld polgáraként élte az életét, vagy a föld szülötteként élte az életét magának. A megváltás ajándékaképpen az ég polgáraként élte földi életét az ember, és ez egy új távlatot nyitott a világ számára, az emberi életünk számára.

Az a Jézus, aki értünk lett emberré elhagyja – a régi megfogalmazás szerint – égi otthonát, égi szentélyét és vállalja a mi evilági sorsunkat, evilági utunkat, hogy minket elvezessen az Isten titkára. Annak az Istennek a titkára, aki azt akarja, hogy minden ember üdvözljön, azt akarja, hogy minden ember élete kiteljesedjen abban, hogy fölismeri mit is jelent számunkra, hogy az Isten szeret bennünket, mit jelent az, hogy az Isten elfogad bennünket, mit jelent az, hogy az Isten velünk össze akar tartozni. Az Isten értünk Isten, a szeretetével, áldozatával.

Jézus titkát így fejezi ki az Írás is: nem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy Ő szolgáljon, és ezzel a szolgálatával, amely az élete odaadásáig megy el, egy új lehetőséget nyisson meg. Ahogy itt az idei Adventen ezt sokszor hangsúlyoztam, mert nagyon szeretném, ha ezt megértenénk és az életünknek nagyon fontos igazságává válna, hogy halálmagból élet, hogy életre váltott halál! A mi emberi nagy lehetőségünk, hiszen akivel összetartozunk, azért áldozatokat hozunk, és minden áldozatba egy kicsit belehal az ember, mert nem magát választja, hanem a másikat, akiért éli az életét.

Ez az ünnep, ez az isteni ajándék teljesedett be Karácsonykor, teljesedett be Epifánia ünnepén, amit ünnepelünk az Isten megjelenésével, aki elhozta nekünk ide a földre az eget. Aki elhozta ide a földre számunkra azt a lehetőséget, hogy az Ő példájából megismerjük azt, mit is jelent, hogy mi szeretjük egymást, mit jelent az, hogy egymással összetartozunk, mit jelent az, hogy egymás életét szolgáljuk, ebben a szolgálatban kiteljesedik az emberi életünk, és egy új arca lesz a világnak. A megváltott világ mindennapjai ezek, vagyis ahogy Jézus mondja, elérkezett az Isten országa. És akik valóban Istenben születtek újjá, azok ennek az országnak a polgárai.

Ez a titok teljesedik be a mai ünneppel, Jézus megkeresztelkedésével. Ez a jézusi, hogy így mondjam, új világ meghirdetése, talán így fejezhető ki, egyébként ezekben az ünnepnapokban egymás után többször is előkerült: a megnyílt ég. Jézusnak a működése pontosan ezt jelenti, hogy tudatosítani akarja bennünk, hogy az ég nyitva, az ég nem zárható be. Bár ma is sajnos egyre erőteljesebben sokan vannak, éppen a napokban olvastam az újságban, hogy az ateisták is szervezkednek, majdnemhogy úgy, mintha az ateizmus is egy vallás lenne és azt üzenik,

hogy az ember zárkózzon el az Istentől, az ember élje a maga életét. Az ember, a posztmodern ember Isten nélkül tervezi az életét, elválasztja megint az eget és a földet egymástól.

Pontosan nekünk ebben a világban is kell sokkal tudatosabban élnünk azt, mit is jelent, hogy az Istenben újjászületett ember a másik ember életét szolgáló ember, és a világunk csak ebben az egymás szolgálatban tud kibontakozni és teljessé válni. Ha ezt kizárjuk a világunkból, vagyis hogy hátat fordítunk az Istennek és lemondunk az Istenben való újjászületésünkről, akkor sötétbe burkolózik megint csak a világ.

Nem véletlen, hogy akkor, amikor a megváltás műve beteljesedett, akkor a szentírási üzenetek világosságról, fényről beszélnek, nagy világosság támad az ember számára. Világos lesz számára az, hogy mire is való az élet. Természetesen csak abban az esetben, ha az ember megismeri az élet szerzőjét és vele összetartozik, és ebben a kapcsolatban újul meg az élete és ez az élet jelenik meg a mi emberi kapcsolatainkban, és ez a megváltott világnak a mindennapjait hozhatja el a számunkra.

Krisztus megkeresztelkedésének az üzenete, talán így mondhatom egyszerűen, a nyitott ég, vagy a Mennyország fényei. Ez az én szeretet fiam, megnyílik az ég és halljuk a szózatot, az én szeretet fiam, akiben kedvem telik. És ki ez a szeretet Fiú, akinek mindennél fontosabb az Atya akarata? Jövők Atyám, hogy teljesítsem a te akarodat! És az Isten akarata az, hogy hirdesse meg és mutassa be élete tanításával, példájával, hogy az ember szeretetre vágyakozik. És egyedül a szeretet az, amely közösséget tud teremteni ember és ember között, egyedül a szeretet az, amiért az ember beveti az életét, a szeretet az, amely bátorít bennünket arra, hogy az életünket odaajándékozzuk, egymást elfogadjuk. Hiszen akit szeretünk, azt elfogadjuk és akit szeretünk, azért az életünket adjuk oda. Ez az Isten országa, ez a nyitott ég.

Jézusnak az Atya akaratának a teljesítése a legfontosabb, és az Atya akaratának a teljesítése az ember életét kívánja. És az Isten akarata valóban az, hogy egymásnak ajándékozzuk az életünket, és ebben az egymásnak ajándékozott életben fogyjon el az életünk, ebben az egymásnak ajándékozott áldozatokban ismerjük fel, hogy milyen fontosak vagyunk egymásnak, mennyire érdemes egymásért ebben a szellemiségben élni vagy egymással így élni. Különben belefulladunk a csak emberi világnak, a csak evilági életnek a jövőtlenségébe. Krisztus megkeresztelkedése erre szólít fel bennünket, hogy sokkal, de sokkal komolyabban vegyük az Isten akaratát és sokkal, de sokkal komolyabban gondoljuk azt, hogy az Isten azt akarja, hogy mi egymással szeretetben tartozzunk össze. Ezért Ő a szeretet Istene, és mi emberek, Jézus példájára, az Isten szeretet fiaiként éljük az életünket. Fogadott fiai vagyunk az Istennek, ahogy a teológia ezt kifejezi.

Testvérek, ma azért kell imádkozni, hogy valóban ezt a titkot, amit Jézus a működésével, hiszen a megkeresztelkedése a működésének a nyitánya, és ezzel Jézus valóban megjeleníti itt, a mi emberi világunkban az Istenben újjászületett mennyei világot. És mi ennek vagyunk a polgárai, ez a megváltott világ ajándéka.

Nekünk magyaroknak különösképpen is sajátos ez az üzenet, mert a mi első szent királyunk egy olyan országot épített, amelyben jelen van az ő hite. A hite, hogy neki mindennél fontosabb volt, mi az Isten akarata, erre az isteni akaratra figyelve és ezt az isteni akaratot magával téve alapította meg a mi országunkat, és az isteni akaratot követve teljesedett ki az ő élete abban, hogy Isten előtt vállalt felelősséget az övéért, a nemzetéért. Ez a szolgálat!

És ezt különösen ma azért érzem, mert most a szentmise után innen sietek Sátoraljaújhelyre, ahol egy nagy kárpátaljai csoport találkozója hívta meg, ahol az újjászületett emberi élet

misztériumáról gondolkodunk és egészen sajátosan magyar szempontok alapján. Hiszen Szent István király, aki a mi történelmi Magyarországnak a megteremtője, Szent István király az isteni akaratot teljesítő ember, Szent István király az égnek a polgára, az Istenben újjászületett ember, aki egy olyan eszmeiséget ajándékozott a mi nemzetünknek, ami majdnemhogy egyedülálló. És még arra is gondoljunk, hogy István király nem a Csonka-Magyarországot ajánlotta föl az Istennek és a Szűzanyának, hanem azt a Magyarországot, amely ország tagjai, polgárai az istváni gondolkodás szerint az Isten országának is a tagjai. Nem csak magyar ajkúak azok, ukránok, szlovákok, még egy kicsit germánok is, hogyha Órvidékre gondolok, aztán szerbek, horvátok, szlovének, románok. Micsoda új lehetőséget jelent ez, ha mi a Kárpát-medence sorsát, a Kárpát-medence jövőjét István királyunkra is hivatkozva a megváltott világ jegyében és az Isten Fia, Jézus Krisztus példájára is hivatkozva, az eget meg a földet össze tudjuk kötni és hinni tudunk abban, hogy a föld szülötte ember és ennek a Kárpát-medencének a népei ha az Isten országának a polgárai, ha Istenben keresik az újjászületésüket és a megújulásukat, akkor talán visszaköszönhet abból a kezdeti csodából valami lelki ajándék, és talán még ennek a földrajzi egységnek a jövőjét is sajátosan befolyásolhatja.

Kedves jó testvérek, ma mindenképpen azért imádkozzunk ebben a szentmisében, hogy valóban Istenben újjászületett emberekké váljunk, ne elégedjünk meg a földi perspektívával, mert az csak ellentéteket fakaszt. Az Isten nélküli, csak földi ember a maga akaratát valósítja, és mindenkinek van akarata, és pontosan ezért a feszültségek, az ellentétek, a meg nem értések, mindezek csak egy másik perspektívában, az Isten országának a perspektívájában oldódhatnak, ha valóban megváltott emberként, Isten országának a polgáraként tekintünk egymásra. Ez a megváltottság titka, ez az új világnak a csodája, Isten ajándéka, és csak Isten segítségével, Isten kegyelmi ajándékával és a mennyei gondolkodásunk megerősítésével ígér egy szebb emberi életet, egy szebb jövőt is.

+ *A M E N* +

Szentmise befejezése

Kedves testvérek! Az áldással indulunk az év hátralévő időszakára. Ne felejtsük el, megváltott világban élünk, és az eget többé nem lehet bezárni. Az Isten itt van velünk, közöttünk él, és az ember égből született lényként, Istentől született lényként itt a földön istenes életet élhet. Ostoba emberi kísérlet Isten nélkül, bezárt ég alatt tervezni egy szebb jövőt.

Kérjük most az Isten áldásában is azt, hogy az Isten legyen segítségünkre, hogy az Ő gyermekeiként, az ég polgáraiként tudjuk formálni és alakítani földi életünket, amelynek mennyei perspektívája van.

+ *Á L D Á S* +